

**Welkom** op deze derde zondag van de advent. Deze zondag heeft een eigen naam: 'zondag Jubilate', wees blij. Deze naam is van hetzelfde soort als die van halfvasten: 'Laetare', ook dat is 'verheug je'. In beide seizoenen gaat het om verwachten. De advent is gericht op een komende geboorte, de vasten is een voorbereidingstijd voor de uiteindelijke geboorte. Het is een kwestie van aftellen: we zijn halverwege. Daarom: verheug je, wees blij. Laat je niet binden door wat was. Leg geen onmogelijke druk op de toekomst. Ook nu mag je vieren. Je bent er, nu, onderweg, halverwege. Met de woorden van de profeet Jesaja: 'Blijf niet staren op wat vroeger was. Sta niet stil in het verleden. Ik, zegt hij, ga iets nieuws beginnen. Het is al begonnen, merk je het niet.?' Op de helft van de adventstijd zien we uit naar het licht. Wij weten dat het er is, al is het vaak afgeschermd door duisternis. Dat licht is onze gegronde hoop. Dat vieren we: Christus komt, het ware licht.

*Aansteken 3<sup>e</sup> adventskaars*

### **Gebed**

Heer Jezus, Geef ons de moed om Uw weg te volgen, de wijsheid om Uw stem te herkennen,  
en het vertrouwen om te gaan waar U ons roept. Amen.

*Jesaja 35:1-6a, 10 Mattheus 11:2-11*

### **Overweging**

Wij bevinden ons in het centrum van de advent. In de voortgang van het kerkelijk jaar staan we midden in de periode van verwachting. In de lopende reeks van vier weken brengt de liturgie ons vandaag halverwege op de weg naar de geboorte van Jezus die in het evangelie genoemd wordt licht, waarheid, bron van leven. Hoe sterker de verwachting van dat licht bij ons leeft, des te meer beïnvloedt ze alles wat wij op dit moment meemaken en doen. Voor wie advent echt beleeft, is die toekomst er al, ze is deel van het nu. Wat wij verwachten, drukt een stempel op alles wat wij nu begrijpen en doen, op persoonlijk vlak en op het vlak van onze gemeenschap. Dat is eigen aan echte verwachting. Ze kleurt ten diepste onze ervaringen van dit moment. Verwachting geeft perspectief en maakt actief. Ze is het tegendeel van een houding van berusting die aanwezig is bij degenen die zeggen 'het zal mijn tijd wel duren'. Voor wie de komst van Christus verwacht, is de tijd niet leeg maar gevuld, vol van verwachting.

Ik denk dat we in die zin kunnen kijken naar wat er gebeurt in de lezingen van vandaag. Het is een opmerkelijke vraag die Johannes de Doper daar stelt. Johannes – hij is de profeet die Jezus aankondigde, die Hem herkend heeft bij de Jordaan, die getuigde van het komende Koninkrijk – diezelfde Johannes zit in de gevangenis, een plek waar je alle hoop kan verliezen. Maar hij hoort over de wonderlijke dingen die Jezus doet. Daarom stuurt hij leerlingen naar Jezus met een vraag vol twijfel: 'bent u degene die komen zal of moeten we een ander verwachten?'. Een vraag vanuit de gevangenis. De wereld van Johannes is klein geworden, donker, afgesloten. In zijn huidige leven lijkt niets op het

Koninkrijk dat hij had aangekondigd. En in die omstandigheden komt de vraag naar boven die zoveel mensen tot op de dag van vandaag kennen: "Heer, bent U het wel? Komt er nog wat van dat koninkrijk waar vrede en gerechtigheid zouden opbloeien? Mag ik nog hopen of houdt de gevangenis me in zijn greep? Zit ik niet op een verkeerd spoor?". Twijfel slaat toe bij Johannes: bent u wel degene op wie ik moet wachten? Bent u wel degene die geloof en navolging verdient?

De dagen van Johannes zijn niet gevuld met een 'jubilate'. Hij voelt zichzelf niet halverwege op weg naar het licht. 'Bent u het die komen moet?'. Het antwoord van Jezus is onwaarschijnlijk direct en concreet. Geen verdediging, geen argumentatie, geen bewijsvoering. Aan de onderzoekende leerlingen van Johannes geeft hij als antwoord mee ; 'Zeg hem maar wat je hoort en ziet: blinden zien en doven horen weer, lammen lopen en melaatsen worden gereinigd, aan armen wordt het evangelie verkondigd'.

Jezus zegt: Kijk om je heen. Zie wat gebeurt waar Ik ben. Dáár vind je je antwoord. Laat je verwachting niet gebaseerd zijn op grote tekenen, spectaculaire bewijzen, een plotseling wonder dat alle vragen wegneemt. Jezus wijst op de stille tekenen van het Koninkrijk: genezing, vergeving, nieuwe moed, liefde die sterker is dan angst. Kunnen wij nu deel hebben aan die hoop in een tijd van oorlog waar vrede verder weg lijkt dan ooit. Ja dat kan, want zelfs in oorlog gebeuren dingen die hoop uitstralen. De krant halen ze meestal niet. Ook waar verwoesting heerst, waar neerslachtigheid het laatste woord lijkt te hebben, staat iemand op en steekt een kaars aan. Het antwoord op hopeloosheid komt vaak niet met

donder en bliksem, maar in het kleine: een woord van troost, een onverwachte bron van kracht, een mens die naast je gaat staan. In het evangelie zijn dit de tekenen dat Christus werkelijk onder ons is.

Vaak is het zo dat dat wat wij hoopten niet is uitgekomen, wat wij zochten bleek te vinden in een heel andere hoek dan waar wij dachten. Zondag Jubilate nodigt uit tot een nieuw inzicht: leren zien zoals de leerlingen van Johannes leerden zien. Wie kijkt als zij, zal vaker een ander groeten op straat, zal eerder dank je wel zeggen en een pluim geven aan wie iets goeds doet.

### ***Vredeswens***

Vul ons hart met Uw vrede, onze gedachten met Uw waarheid, en ons levenspad met Uw licht. De vrede van Christus zij altijd met U - geef elkaar een teken van vrede.

### ***Voorbede***

Laat onze toekomst niet gebouwd zijn op angst, maar op liefde. Leer ons vertrouwen op Uw nabijheid en op Uw belofte van hoop. Voor allen onder ons die zoekende zijn: leer ons de kracht van het verwachten. Laat onze hoop levend blijven in het licht van de komst van Jezus Christus.

Leer ons onderscheiden tussen goed en kwaad. Geef ons een heldere blik om het verschil te herkennen tussen verraad en solidariteit. Leer ons elkaar te danken voor het goede.

Heer, laat ons in wat wij zien uw gaven herkennen. Heb geduld met onze aarzeling, met onze vergissingen. Breek niet wat in ons geknakt is; doof niet de hoop die in ons smeult. Kom ons tegemoet in Jezus Christus, teken van uw liefde. Amen